

כהן גדול פרק שני סנהדרין

י"ז.

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

(א) ינחות כ: סא. (ב) נשס
כ: (ג) נמוספתח פ"ד
ע"ש. (ד) נע' חוס' סוטה
מכ. ד"ה סגן. (ה) נחיות
מ. (ו) לעיל יח. כ"ח קז:
כ"ב ס. (ז) נ"ק קיב:.
(ח) נלעיל יח. (ט) ונכריחא
קאמר כל"ל. (י) ונריחא
קתני כל"ל.

תורה אור השלם

1. וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא
וְלֹא יִחַלֵּל אֶת מִקְדָּשׁ
אֱלֹהֵיוּ כִּי נֹדֶד שִׁמְעוֹן
מִשְׁתַּח אֲלֵהֶם עָלֵיו אֲנִי
יְיָ וְיִקְרָא כֹּהֵן יִבְרָא
2. בֵּית דָּוִד בְּהָ אָמַר יְיָ
דִינֵנו לְבָקֵר מִשְׁפַּט וְהַצִּילוּ
נָוֹל מִיַּד עֲשֵׂה שָׁן תִּצָּא
כֹּהֵן חֲתָמִי וְשִׁבְעָה וְאֶחָד
מִכֹּהֵן מִמֶּנִּי רַע
מַעֲלִילִים:

3. התקוּשְׁשׁוּ וקוּשְׁשׁוּ הַגּוֹי
לִנְכֶסֶךָ: צִמְיָה ב' א'
4. וְאֵם שׁוֹר נָגַח הָיָא
מִתְמַל שְׁלֹשׁ הַרְעָר
בְּבַעֲלֵיו וְלֹא יִשְׁמְרוּ
וְהַמִּית אִישׁ אֶת
הַשׁוֹר יִסְקַל וְגַם כְּעִלֵּיו
יִמָּוֵת: שְׁמוֹת כ' כ"ט
5. וְעַמְדוֹ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי י'
לִפְנֵי הַבְּחִינִים וְהַשְׁפִּיטִים
אֲשֶׁר הָיוּ בְּיָמֵינוּ הָהֵם:
דְּבוּרִים ט' ז'

גליון הש"ס

נפ' דבתיב בית דוד. עין
כסער המלך פ"ה מהל'
יפ"ת ה"ה שהביא דברי
השיטה מקובלת מה שכתב
בזה בשם חוספת הרא"ש:

הגהות הב"ח

(א) נס' וספור לקיימה
נביאה שניה: (ב) נס' איה
מביתו נמי לא. נ"ב מני'
להניח: (ג) רש"י ד"ה
וסי' וס' בשורה שיהו:
(ד) תוס' ד"ה ושמע וס'
ואנסי' וכל העם
משמאלו אלמל' (ה) ד"ה
ינלו' וס' שנה' כי אס':

מוסף רשמי

יבא עשה, דבימה יבא
עליה (יבמות ב.) גזירה
ביאה ראשונה, למקיים
זה עשה ומצי למידח, אמר
ביאה שניה, דלא מצי
למידח, דהא חזקים זה
עשה ומצי ב.) התקדשו.
לזון היקם, אלם המעשה
עליו יקם דרבי (נפסיב.)
(א) הוה הכר קם מנין עינך
מחלה, כמו (שמות ח)
לקיים קם, (שמות קט)
עליו (נפסיב ב' ב.)

א) כיאה ראשונה. דייבוס
ב) יבוס הוא: ומן המקדש
ג) דהא כתיב לעיל מיניה
ד) לא. כלומר יעשה חזוק

יִצְחָק עָשָׂה דּוּחָה לֹא
הַאִירוּסָן אִמָּי יָבֵא עִ
(6) בְּיָדָהּ בִּיאָה רֵאשׁוֹנָה
נָמִי הִבִּי ²⁰ אִם קָדְמוֹ
קָנוּ וְאִסּוּר (6) לְקִיּוֹמִי
מֵת כֹּה: תִּרְי וּמֵן הַמֵּ
עֵמָהן אֲבָל יִצְחָק
נִכְסָן וְהוּא נִגְלָה הֵן
וְיִצְחָק עַד פֶּתַח כֹּה: ע
אָמַר לְךָ רַבִּי מֵאִיר אִי
אֵלֶּא הִ"ק מִן הַמִּקְדָּשׁ
יִצְחָק וְכִיּוֹן דֹּאִית לִיָּהּ
רַבִּי יְהוּדָה אֲנִי מִרְרִי
וְנִגְעִי: כִּשְׁהוּא מִנְחָם:
בְּשׂוּרָה לִנְחָם אֶת אַחֲרֵ
בִימִינוּ וְרֵאשׁ בֵּית אֵל
מִשְׁמָאלוֹ יִכְשְׁהוּא ע
מֵאַחֲרֵים סָגֵן מִימִינוֹ
הָעַם מִשְׁמָאלוֹ אֲבָל
גִּבְיָהּ מִן חֲלָשָׁא דַּעַת
אֲבִר פֶּפֶס שׁ"מ מֵהָא
מִינָה ²¹ הֵייוֹן סָגֵן הֵייוֹ

אבלים עומדין וכל ה
אבלים לשמאל המגן
הראשונה היו אבלים
משפחתו והיו ב' מ
אומרת אני עוברת
עומדין ואבלים
וספר סימן): אמר רמ
את הדבר לוי
אבלים עומדין וכל ה
התקין רבי
אשה מהלכת
מעשה שהיה
ר' יוסי בצפורי
הכסא משום "

בר עות שאילית את
רה פחותה מעשרה
וכל העם עוברין בין
כו: איבעיא להו כי
תתנחמו היכי דמי איל
מו נחשא קא רמי
ש"מ: מלק דן
מלכי בית דוד רן ורד
שפט ואי לא דיינינן
ר"ל קשט עצמך ו
יום מעשה שהיה רעבו

לחכמים תנו עיניכם בו
בבעליו "אמרה תורה
על רגליך ויעידו בך ולא
תאמיר לבם הרוב ונ'.

עשה ועשה אלא מן
הוא וידחה לא תעשה
ואם בראה שניה תניא
בעלו בראה ראשונה
בראה שניה: מת לו
דש לא יצא לא יצא
אחריו כיצד הן נכסה:
פיר קאמר ר' יהודה
דכי (לכיתו נמי לא
א יצא מקדושתו ונא
יורא לא אתי למינע
דילמא מקרא ואתי
ת"ר ^טכשהוא עובר
סגן ומשוש שעבר
ואבלים וכל העם
מד בשורה ומתנחם
ראש בית אב וכל
שוש שעבר לא אתי
לשכר קא חדי ב
מתניתא תלת שמע
ממונה ושמע מינה
עוברין ושמע מינה
מין הן עומדין ת"ר
עומדין וכל העם
בירושלים מתנחם
עוברת תחלה ואת
חלה התקינו שיהא
עוברין: (חזר והלך
בר אבא החזיר רבי
שגנו בציפורי שיהיו
עוברין ואמר רמי
יוסי בציפורי: שלא
בכשוק ובנה אחריה
ואמר רמי בר אבא
שהיו נשים מספרות
חזר אמר רב מנשיא
בי אישיה רבה בבית
אדם ^אואין אבלים
שואבלים ועוברין וכל
מנחם הוא אחריני
מא כי מנחמי אחריני
הו אלא ^בכי מנחם
נל: אמר רב יוסף
אותן דכתיב: בית
הן ארנה היכי ריני
חך קשט אחריים
ה דינאי מלכא קמל

יִבְרָכְךָ וְיִשְׁלַח לְפָנֶיךָ עֹמֵד אֱלֹהִים
וְיִבְרָכְךָ בְּעַל הַשּׁוּר וְיִעֲשֶׂה
פְּנִינוֹ אֶתְּךָ עֹמֵד אֱלֹהִים
וְיִבְרָכְךָ לֹא לְאֵל בְּיִשְׂרָאֵל

למימר דהיינו משוח שעבר דפשיטא
 "ר יעקב בר' יהודה פירש דמשמע
 אחרים דממונה ממלכו ומוסיף הוא
 ' וקאמר משוח שעבר לא אחי גביה:
ורשמע מינה אבליים משמאל וכו'.

[illegible]

קטל נפשא שדריה להו שלחו
על שורו אתא וייתב א"ל
מי מי שאמר והיה העולם אתה
אלה אלף רמז שיאמרנו חזק

[illegible]